Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25873
Copyright: Admont, Benediktinerstift

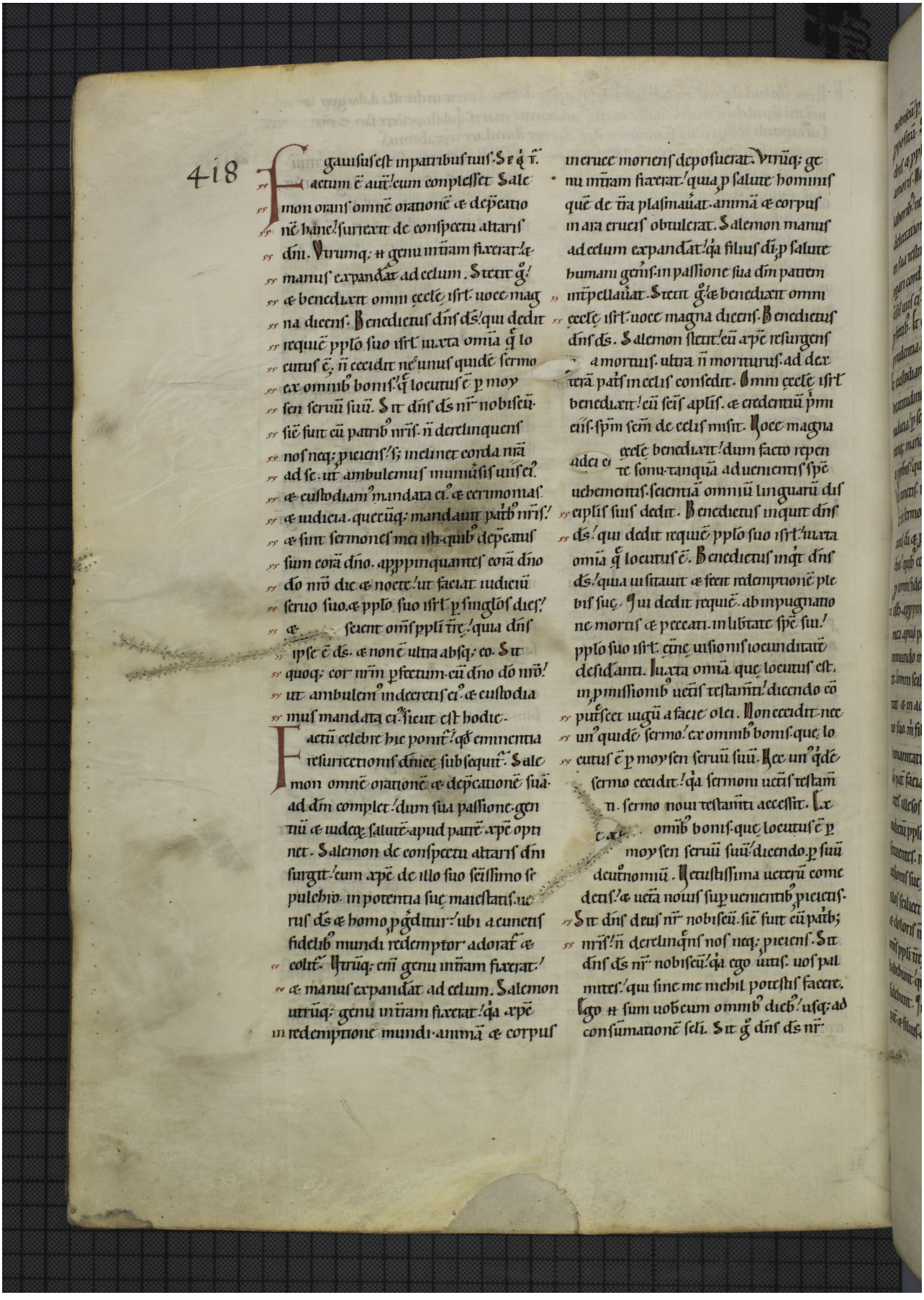

418

gauisus est in patribus tuis. Et q̄ f̄.
Factum ē aut̄ cum complesset Salo
mon orans omnē orationē ⁊ deprecatio
nē hanc surrexit de conspectu altaris
dñi. Vtrumq; in genu mūam fixerat ⁊
manus expandat ad celum. Sicut g̃
benedixit omni ecclē isr̄l uoce mag
na dicens. Benedictus dñs ds qui dedit
requiē pplo suo isr̄l iuxta omia q̄ lo
cutus ē. n̄ cecidit ne unus quidē sermo
ex omnib bonis q̄ locutus ē p moy
sen seruū suū. Sit dñs ds nr̄ nobiscū
sicut fuit cū patrib nr̄is. n̄ derelinquens
nos neq; proiciens. ut inclinet corda nra
ad se. ut ambulemus in uniuis uijs ei.
⁊ custodiam mandata ei. ⁊ ceremonias
⁊ iudicia. quecūq; mandauit patrib nr̄is.
⁊ sint sermones mei isti quib deprecatus
sum coram dño. appropinquent coram dño
do nro die ac nocte. ut faciat iudiciū
seruo suo. ⁊ pplo suo isr̄l p singlos dies.
⁊ [illegible] scient omnes pplī trē. quia dñs
ipse ē ds. ⁊ non ē ultra absq; eo. Sit
quoq; cor nr̄m perfectum cū dño do nro.
ut ambulem in decretis ei. ⁊ custodia
mus mandata ei. sicut est hodie.
Factū celebre hic ponit. qđ eminentia
resurrectionis dñice subsequit. Salo
mon omnē orationē ⁊ deprecationē suā
ad dñm complet. dum sua passione gen
tiū ⁊ iudeę salutē apud patrē xp̄m optu
net. Salomon de conspectu altaris dñi
surgit. cum xp̄s de illo suo sēlissimo se
pulchro. in potentia suę maiestatis re
uirus ds ⁊ homo p gd̄atur. ubi a cunctis
fidelib mundi redemptor adorat ⁊
colit. Vtrūq; cū genu mūam fixerat.
⁊ manus expandat ad celum. Salomon
utrūq; genu in mūam fixerat. qa xp̄s
in redemptione mundi. animā ⁊ corpus
in cruce moriens deposuerat. Vtrūq; ge
nu in mūam fixerat. quia p salute hominis
quē de tra plasmauerat. animā ⁊ corpus
in ara crucis obtulerat. Salomon manus
ad celum expandat. qa filius di p salute
humani gen̄is in passione sua dñm patrem
imprecatus est. Sicut g̃ ⁊ benedixit omni
ecclē isr̄l uoce magna dicens. Benedictus
dñs ds. Salomon sicut ceu xp̄s resurgens
a mortuis. ultra n̄ moriturus. ad dex
tra patris in celis consedit. Omni ecclē isr̄l
benedixit. ceu suis aplis. ⁊ credentiū pmi
cuius. spm sem de celis misit. Voce magna
adeo ecclē benedixit. dum facto repen
te sonu tanquā aduenientis spūs
uehementis. scientiā omniū linguarū dis
aplis suis dedit. Benedictus inquit dñs
ds. qui dedit requiē pplo suo isr̄l iuxta
omia q̄ locutus ē. Benedictus inq̄t dñs
ds. qui uisitauit ⁊ fecit redemptionē ple
bis suę. Qui dedit requiē. ab impugnato
ne mortis ⁊ peccati. in libertate spūs sui.
pplo suo isr̄l. cōtra uisionis iocunditatē
desiderantu. Iuxta omia quę locutus est.
in promissionib ueris testamēti. dicendo cō
putescet ingū a facie olei. Non cecidit nec
unus quidē sermo. ex omnib bonis quę lo
cutus ē p moysen seruū suū. Ecce unus qđe
sermo cecidit. qa sermonis ueteris testamē
ti. sermo noui testamēti accessit. Ex
omnib bonis quę locutus ē p
moysen seruū suū. dicendo. p suū
deuteronomiū. Ueustissima uetera come
dens. ⁊ uetā nouis sup uenientib proiciens.
Sit dñs deus nr̄ nobiscū. sicut fuit cū patrib;
nr̄is. n̄ derelinquens nos neq; proiciens. Sit
dñs ds nr̄ nobiscū. qa ego uiuus. uos pau
peres. qui sine me nichil potestis facere.
Ego ⁊ sum uobcum omnib diebus usq; ad
consummationē sēli. Sit g̃ dñs ds nr̃